Ч 202. Четвер 23 (10) вересня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за злоложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Цїсар Вільгельм у Відни. — Чесько-нїмецка угода як би довершена. — З краєвих соймів. — З Туреччини.

Є. В. Цїсар відвідав вчера перед полуднем цїсаря Вільгельма. О 12 год. в полудне явив ся нїмецкий цїсар в ратуши і оглядав там образ маляра Мача представляючий, як нїмецкі князї складають чолобитню австрийскому Цїсареви. В присїнку дожидав Цїсаря бурмістр Наймаєр і повитав єго промовою, в котрій славив єго „вірність Нібелюнгів“, яку оказав минулого року.

На промову бурмістра виголосив цїсар Вільгельм бесїду, в котрій передовсїм подякував за величаве принятє, а навязуючи до ухвали, надаючої части Рінґу (широкої улицї, що іде довкола осередка міста), зазначив, що єсть то надзвичайний вираз чести для чужого монарха і тота ухвала глубоко єго тронула. Цїсар видить в тім з одної сторони доказ дружби і сердечного чувства симпатії межи жителями Відня а ним, що також проявило ся загально в дружних поклонах і в блискучих очах віденьских красавиць (ґалянтний цїсар!) підчас єго їзди улицями Відня. Суть то річи, котрі трогають і поривають серце чоловіка.

З другої сторони — говорив цїсар дальше — виджу в ухвалї тій зрозуміннє міста Відня того, що в поважнім часї союзник в блискучій зброї станув побіч вашого Монарха. Було то обовязком, а також наказом дружби, бо союз став ся конечностию для житя обох народів і став ся спасенієм сьвіта. Ухвала та набирає ще більшого значіння в наслїдок того, що стало ся то якраз з нагоди 80-тих роковин уродин Цїсаря Франц Йосифа, для котрого він, цїсар Вільгельм єсть повен чести і уважає єго за свого вітцївского приятеля, за символ самовідреченя і сповнюваня обовязків.

По промові цїсаря музика відограла гимн нїмецкий, а відтак цїсар Вільгельм оглянув ратуш.

О 1 год. в полудни відбуло ся у нїмецкого амбасадора Чірского снїданє, в котрім взяли участь оба Монархи, архікнязь Франц Фердинанд і архикн. Фрідрих. По пополудни оба монархи звиджували ловецку виставу і були в кінематоґрафічнім театрі, де показувано образи представляючі обох цїсарів на ловах. Опісля Цїсар Франц Йосиф від'їхав до Шенбруна а цїсар Вільгельм оглядав виставу. Вечером відбув ся в Шенбрунї ґалевий обід, в котрім взяли участь оба Монархи, члени цїсарского дому і двірскі достойники. О 9 год. 20 мінут вечером від'їхав цїсар Вільгельм до Сіґмарінґен.

Межи Чехами а Нїмцями прийшло вже майже до повного порозуміня. На вчерашнім засїданю Видїлу краєвого маршалок краєвий кн. Льобкович подав до відомости успішний вислід угодової конференциї чеських і нїмецких партий і заявив, що просив намістника о скоре скликанє сойму. Маршалок заявив, що сойм збере ся мабуть 30 с. м. — Ґр. Шенборн висказав пп. Скардї і Еппінґерови подяку за їх заслуги около доведеня до порозуміня. В справі сїй доносять ще з Праги, що президент міністрів вислав на руки маршалка краєв. кн. Льобковича слїдуючу телєґраму: Прошу приняти мою ґратуляцию з нагоди осягнених вчера успіхів. Бодай би сповнили ся надії всїх, котрі тої гадки, що в той спосіб зроблено перший крок на дорозї до мира в ческім королївстві.

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

„Се Гуцул за море їде, чей тамки долю знайде“ — співає ся в якійсь там пісни. Та не лиш Гуцул, але сотки тисячів наших людий з ріжних сторін змусила біда і нужда в віднім краю шукати долї далеко за морем аж в новім сьвітї, в Америцї! Та чи знайшли єї? Коли де, то певно ще найскорше в Канадї, бо о скілько звідтам чутки надходять, то на тамошних кольонїях поробили ся не лиш поважні американьскі фармери, але ще й зачинають орґанїзувати ся у велике економічне товариство а просьвіта ширить ся там бодай чи не так само а може навіть і ще лїпше як вріднім краю. За характеристичне для наших переселенців в Канадї треба уважати то, що они там закладають самі в своїх громадах школи і ставлять церкви а тим способом старають ся всїми силами зберегти свою народну окремішність, свою народність, котру всюди на чужинї а тим більше в Америцї можна так легко затратити. Єсть се між иншими ще один доказ більше тої народної жизненности, яка мимо всякого гнету і поневірки через сотки лїт зберігла ся в наших людех. Послїдний евхаристичний конґрес в Монтріль, столици Канади і участь в нїм нашого митрополита вплинуть без сумнїву ще більше на скріпленє народного духа серед канадийских Русинів, бо не позістануть здаєсь без наслїдків для організациї рускої церкви в Канадї. В виду того чей не від річи буде познакомити ся трохи близше з тим краєм, де хоч так далеко за морем, зачинає так користно і успішно переводити ся відродженє нашої народної ідеї, що безперечно не позістане колись і без значного впливу і на рідний край, тим більше, що американьскі Русини взагалї вже й тепер зачинають поволеньки і після своїх сил впливати на відносини вріднім краю.

Тож поїдь, любий читателю, бодай гадками до краю, де жиють наші братя, рускі фармери. Але не гадай, що зараз стрітиш ся з ними і пізнаш їх житє: нї, они жиють далеко в глубинї того краю а об'їхати відразу так величезний край як Канада, то не так легка річ. В прочім треба насамперед пізнати той край і людий, серед котрих судило ся проживати нашим фармерам. Може колись і до них заїдемо а поки що лишимо їх на боцї.

1.

Нинїшна Канада, єї величина, єї жителї і єї богатства.

Добре каже один нїмецкий подорожник, що годить ся бодай раз колись пригадати, що в північній Америцї не розсїли ся лиш самі Сполучені Держави. Тоті Американцї зпід зьвіздистого прапора, що то витворили нїби якийсь окремий американьский нарід і так дуже ваблять до себе всїх, котрим вже навкучило ся в Европі, чванять ся занадто і так вже своєю крикливою хвальбою заглушують наші уши, що забуваємо, що на північній їх граници єсть ще друга держава, своїм простором значно більша від Сполучених Держав та й далеко богатша в скарби природи, котрих людска рука ще не могла рушити. Єсть то край будучности для поселенців, але заразом і край минувшости, під взглядом культури, старої національної культури, котрої европейскі зайди в Сполучених Державах вирекли ся і єї скарикатурували, а котру тут в Канадї плекають і розвивають орґанїчно дальше як у великих поступових державах в Европі.

Треба признати, що й Сполучені Держави мають для людскости велике значінє, але тут все ще відбуває ся так сказати би переміна на будучність. Народи старого сьвіта перероблюють ся тут на якусь нову расу, котра колись виведе свою культуру, що стане тоді по серединї межи европейскою а азийскою. Але поки що панує там ще лиш хаос, заколот і розклад, а Европейцеви, котрий попаде ся в той чародійний вир, не позістає нїчого иншого, як або в нїм потонути, або втїкати і схоронити ся в якусь закутину і придивляти ся тут з далека чужому світови, до котрого не хоче пристати.

Зовсїм инакше в Канадї. Тут полїтична зависимість від Анґлїї і слабий наплив поселенців з чужих країв а передовсїм исторична противність до Сполучених Держав, котра зробила Канаду прибіжищем тих, що не хотїли піддати ся американьскій переміні, зберегли сили европейской культури і так могла тут в новім краю удержати ся з одної сторони французка з другої анґлїйска культура, котрі аж

„N. fr. Presse“ єсть того погляду, що Чехів спонукали до уступки дві причини: насамперед фінансові потреби краю а відтак намір зміни тактики в раді державній. Зачувати, що Чехи визволившись зпід словіньскої диктатури, стремлять до ческо-німецкої коаліциї у Відни. Був би то хиба найлїпший доказ, яку реальну вартість має пропаґоване так завзято таки самими Чехами славянофільство.

Як доносить львівске бюро кореспонденцийне, відбула ся вчера по полудни під проводом пос. Яля конференция польских послів демократичних, соймових і парляментарних, на котрій постановлено утворити постійну посольску конференцию демократичних послів в цїли обговорювання полїтики кравєвої і державної. На ті конференциї мають бути запрошувані репрезентанти дружної праси а також після рішення предсїдателя також особи з поза кругів посольских. В конференциї тій взяли участь між иншими посли: Баталія, Цюхціньский, Герман, Яль, Ляндав, Лєо, Левенштайн, Майс, Меруновнч, Клеский, Зараньский і др.

Зальцбурґский сойм ухвалив вчера внесенє взиваюче видїл кравєвий, щоби в як найкоротшім часї приготовив внесеня в цїли загадженя дорожнии а також внесенє в справі знесеня замкненя границї для привозу худоби, мяса і збіжа та внесенє жадаюче привозу арґентиньского мяса без обмеженя.

В Константинополи розійшла ся чутка о кризї в міністерстві. Після одної версиї мали париські фінансові круги зажадати від великого везира усунення міністра фінансів Джавіда-бея яко головне услівє затягненя позички. Наслїдником Джавіда мав би стати Цїя-бей. Після другої версиї мало настати поважне непорозуміне межи міністром фінансів а міністром війни ізза будучого войскового буджету. Крім того міністер фінансів противить ся рішучо намірови великого везира підвисшити пенсиї міністрам проживаючим на заточеню. Оба міністри, що вийшли з молодотурецкого комітету, Джавід і Талаат, були вчера у давнїйшого президента міністрів Кіяміла-пашї, з чого висновують всїлякі комбінациї.

Із Солуня доносять: Оголошенє стану виїмкового і приміненє закона о ватагах в Монастири і охрестности видало несподіваний вислїд. При ревізиї в Монастири і охрестности знайдено 2.000 карабінів, 1.500 револьверів та запаси муниції і бомб.

Новинки.

Львів, дня 22-го вересня 1910.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобжиньский підчас сесиї соймової буде удїляти авдиенциї лиш в недїлї.

— **Іменованя.** Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала в статі особовім салїнарних управ в Галичинї і на Буковинї: управителя гірничого і гутничого Ад. Конечного інжинїром будівлї машин в IX кл. ранґи; салїн. ад'юнкта Стефана Винорка управителем гірничим і гутничим в IX кл. ранґи, а елевів гірничих: Кар. Козубского і Юлїя Дїце та практиканта гірничого Фр. Кавецкого салїнар. ад'юнктами в X кл. ранґи.

— **Нові шкільні будинки у Львові.** Орґанїзацийна секция міскої ради ухвалила на послїднім засїданю, відбутім минувшого тиждня, будову девятьох нових шкільних будинків, а то: 1) коло городецкої рогачки, 2) в горішнїй ул. Вулецкій, 3) в ул. Кленарівскій або Ветеранів, 4) в ул. Зборовских або сьв. Мартина, 5) в неозначенім доси місци будинок для мужеской і женьскої школи ім. Шашкевича, 6) в неозначенім доси місци будинок спільний для шкіл ім. Костюшка і Пірамовича, 7) в ул. Зеленій для лїцея ім. королевої Ядвіґи (реальної гімназиї) на ґрунтах винного будівничого двірця, 8) в горішнїй ул. Зеленій, 9) для шк. ім. Миколая Рея. Фонди на будову тих шкіл запевнені в законї про 14-міліонову позичку, до котрої зреалізованя місто приступить небавком і до чого пороблені вже всякі приготовленя. Точним означенєм місця на ті школи займе ся будівничий уряд. Пляни будови будуть виконані в дорозї конкурсу.

— **Справа однорічних добровольців.** Fremdenblatt пише: Неправдиве донесенє деяких часописий про задумане обмеженє або цїлковите знесенє інституциї однорічних добровольців дало в послїдних днях привід до широких дискусий. З огляду на те на основі автентичних інформаций можемо заявити, що права однорічних добровольців в новім войсковім законї будуть задержані вповнї. Міністерство війни не задумує анї знести інституциї однорічних добровольців анї привілеїв єї обмежити. Противно, задумано розширити права однорічних добровольців. Однак поки що Міністерство війни не може перевести того пляну. Тому, що пересїчне число резервових офіцирів тепер досить високе і можливе переповненє, Міністерство війни обмежить іменованя резервових офіцирів. Військовий закон буде змінений в тім напрямі, що не лише як було доси, іспит буде рішати про іменованє офіциром, але й особисті кваліфікациї однорічних добровольців.

— **Огнї.** В Білцї шляхотскій під Львовом згоріло дня 16 с. м. по полудни звиш 160 будинків господарских з цїлим сеґерічним добутком. Огонь підложили дїти, що бавили ся сірничками.— В селї Горайци чесанівского повіта згоріло минулого тиждня 13 загород селяньских і школа. В однїй із хат згоріла також і 3 лїтна дївчинка. — В Красносїльцях збараского повіта згоріло 4 загороди селяньскі.

— **Дрібні вісти.** Страйк трамвайників закінчив ся вчера, здасть ся на вдоволенє обох сторін і від вчера полудня зачали вози трамваєві знов курсувати. Всю службу принято назад. Непринято лиш 4 робітників газових, котрих поведенє як зазначив дир. Теодорович, вже перед страйком було невідповідне. — На приказ комісиї для розсмотреня чистоти в львівских каменицях замкнено 4 готелї послїдного ряду, а то готель Бомбаха при ул. Фірманьскій, при ул. Казимирівскій ч. 23, при ул. Жовківскій ч. 27 і при Рабій лицї ч. 2. — З ґарнізонової вязниці в Станиславові втік оногди під раном рядовий Петро Кузьмак, о чім донесено львівскій поліциї. Кузьмак втік без шапки і мав на собі лиш арештантске дрилїхове одінє. — З робочого відділу в Погірцях втекли дня 17 с м. два арештанти заведеня карного для мужчин в Станиславові: якийсь Георгі Зугуї і Іван Мойса.— В міскім городі у Львові згублено золотий перстінь з брилянтом вартости 3000 К. — На кару смерти через повішенє засудив трибунал суду присяжних в Ряшеві Гната Байора за убитє брата своєї жінки. — Кравець Шая Гакер, замешкалий в дому при ул. Сонячій ч. 22 забрав від ріжних осіб задатки на роботу і втік. — Пропав без слїду 14-лїтний золотарский ученик з варстату п. В. Дидонича, именем Мих. Синдер висланий з золотим перстенем до уряду значкового.

— **З салї судової.** Другого дня розправи в процесї о. Давидяка против Дудикевичівців переслухувано дра Гриневецкого. Предсїдатель радн. Віслоцкий зараз на початку розправи просив обжалованих, щоби не говорили якоюсь чужою мовою (по росийски), бо розправа через то довше потягне ся. Колиж опісля приступлено до переслухання дра Гриневецкого, він зачав говорити по росийски. І ось вийшов замітний момент для характеристики росийских аґітаторів в Галичинї: На питанє предсїдателя, чи не міг би він говорити по „малоруски“, відповідає др. Гр., що єму лекше „ґаваріть па вєлікорусски“. (Н а с а л ї с ь м і х). Предсїда-

---

в найновійших часах зачали спливати ся в одну канадийску державну культуру, котра однак не вирікає ся свого походженя. Так отже стала ся Канада в противности до Сполучених Держав Европою в північній Америцї.

Се видко добре вже навіть з самої поверховности. Замість того хаосу, який панує в американьскій републицї, котра лишає кождому окремо як найбільшу свободу, панує тут порядок як в монархії, котра ставить державу висше понад інтереси і жадоби поодиноких людий. Замість тих шабльонових міст і сїл, що в Сполучених Державах виростають мов би з під землї за одну ніч, а в котрих живуть люди мов лиш у великих таборах, котрі, коли того потреба, зараз розбирають, щоби перенести ся куди инде, знаходять ся тут домівки, поставлені лиш на то, щоби їх нїколи не покидати і длятого стають ся не лиш виразом внутрішного житя їх жителїв, але й вяжуть ся тїсно з землею і тими сторонами, які їх окружають. Замість тої погонї за зиском, яка панує по американьских містах, видко тут спокійний розвій підприємчивости а тоті вежі і банї церков, що подібно як і в Европі перевисшають инші будівлї в містї, суть доказом, що й тут люди не живуть лиш самим хлїбом. Се й поясняє нам також, длячого з наших поселенців поробили ся фармери, котрі не хотять потонути в чужім мори, лиш взяли ся плекати і розвивати свою власну народну культуру.

Мимо того всего Канада то край кольоніяльний. У всіх відносинах видко це чар завязку, всї єї жителї наповнені духом піонірів. Що дня переходять через єї границї нові поселенцї, вирубують щораз нові пралїси, щораз нові простори степів оброблюють плугом та заводять в горах нові копальнї. Вздовж нових шляхів зелїзничих настають нові села і міста, нові канали сполучають множество рік і озер в сім краю, нові кораблї показують ся в єго чудних пристанях та вивозять всїляке добро на сьвітові торги. Добробут краю росте з кождим днем, єго державний подїл збільшає ся і стає щораз ріжнороднїйший а самосьвідомість єго горожан працює безнастанно над тим, щоби з британїйскої кольонї зробити поволи н е з а в и с и м у к а н а д и й с к у д е р ж а в у. Чим більше зачинають землю управляти і обробляти, тим більше з острого підсоня робить ся лагіднїйше. То все разом переконує не лиш Канадийця, але кождого чужинця, котрий їздить по краю і має на все добре око, що тут витворює ся нова культурна держава, що виростає і дозріває молодий велит европейскої породи, котрий колись виступить з поміж американьских велитів та стане домагати ся і собі участи в панованю на американьскій цїлеччинї.

Канада займає мало що не рівно 9 міліонів 600 тисячів (9,584.600) квадратових кільометрів простори і єсть майже рівно о 200.000 квадратових кільом. більша як Сполучені Держави а майже пятнайцять разів так велика як Австро-Угорщина. Людий там однак жиє менше як у нас в Галичинї, бо після конскрипциї з 1901 р. було там всего лиш 5 міліонів 300 тисячів (5,373.314) душ; однак після обчисленя міністерства торговлї в липни 1909 було вже 7,184.000 і можна длятого припускати, що нова конскрипция з 1911 р. не викаже певно більше як 8 міліонів. Але тоті жителї так нерівномірно розкинені по так величезнім краю, що треба придивити ся поодиноким частям держави, коли хоче ся мати добрий образ заселеня краю.

Найгустїйше заселені суть все ще т. зв. приморскі провинциї, з котрих в 1901 р. остров Принц-Едвард мав на 5180 кв. кільом. 103.300, Нова Шкоция на 53.220 кв. кільом. 460.000 а Новий Бравншвайґ на 72.780 кв. кільом. 330.000 душ. Може однак бути, що нова конскрипция викаже тут значно менше, бо богато людий вибирає ся звідси на захід. Культурний і господарский осередок краю творять дві провинциї Квебек (Quebec) і Онтеріо (Ontario) і они би мали таки найбільше жителїв, як би не то, що до тих провинций належать дуже великі а пусті простори на півночи; перша з тих провинций мала в 1901 р. на 892.125 кв. кільом. простору 1,649.000 а друга в тім самім роцї на 568 кв. кільом. 2,182.000 душ.

(Дальше буде).

тель рад. Вісоцкий питає обжалованого де він родив ся. Обжалований відповідає, що в Самбірщині. На те каже предсідатель, що там чейже нарід не говорить „па велікорусски“. Тоді обжалований заявляє, що говорити буде таки „па велікорусски“, бо єму так лекше (!), а коли судиї присяжні скажуть, що не розуміють тої мови, то він тоді говорити буде „по малоруски“. Требаж мати на увазї, що п. Гриневецкий єсть доктором медицини, був якийсь час директором руского львівского театру, став опісля членом редакциї москвофільского „Галичанина“ а наконець виавансував на редактора очевидно добре платного „Прикарпатскої Русї“, органа русской народної орґанізациї в Галичинї, — додати ще треба: піддержуваної зза кордону.

Дальше переслухано обжалованого Володимиря Киндїя. Заступник позовника др. Дверніцкий поставив єму таке питане: Пане коміісар, чи ви вже тоді знали, що позичка, котру у висотї 12.000 К виплачено Алексевичеви (з каси „Самопомощи“ в Коломиї) була фікцийна остільки, що взяв єї поправдї не Алексевич, лиш Дудикевич? — Обж.: Нї, я довідав ся про фікцийність тої позички аж в 2 роки опісля.

Остаточно розправу знов відрочено, бо на жадане оборонців трибунал поручив судиї слїдчому переслухати ще нових сьвідків покликаних обороною.

— **Катастрофа на зелїзници.** Про катастрофу на зелїзници на стациї Роттенман в Стириї, о котрій ми подали онгди звістку в телеграмах, доносять тепер що слїдує: Катастрофа настала на лїнії, де єсть лиш один шлях. На тій стациї міняють ся два поспішні поїзди, з котрих один їде з Відня а другий з Триесту. Службу на тій стациї виконує лиш один вартівник. Після єго зізнань доїздив поспішний поїзд ч. 102 до єго будки, коли рівночасно авізовано поїзд ч. 101. Будник зміркував зараз, що грозить небезпечність і зачав червоною лїхтарнею давати знак машиністови поїзду ч. 102. Машиніст добачив сиґнал і пустив контрапару та зачав поїзд гальмувати, але машиніст противного поїзду, що знаходив ся якраз на закрутї, не добачив здаєсь сиґналу і їхав дальше. Пізнїйше мабуть і він добачив грозячу небезпечність, але вже було за пізно. Оба поїзди їхали скоростию 60 кільометрів на годину і на так короткім місци годї вже було їх загальмувати. Оба поїзди наїхали на себе з такою силою, що обі льокомотиви підскочили в гору мов ті два пси, що жерють і вбили ся одна в другу. В поїздї, що надїхав з Триесту, розбили ся зараз тендер і віз почтовий на дрібні куснї.

Позаяк пасажири по найбільшій части спали, то настали в хвильку по катастрофі страшні сцени. У ваґонах сьвітло погасло а зі всїх боків чути було лиш страшні крики і зойки. О якійсь помочи в першій хвили годї було й подумати, бо на отвертім поли не було сьвітла. Аж по якімсь часї наспіли амбулянси з лїкарями і відповідною службою. Сконстатовано, що 7 осіб згинуло а 12 було тяжко ранених. Страшний вид представляв якийсь пасажир, котрому урвало обі ноги так, що они висїли ще лиш на кусниках скіри. Топник льокомотиви, що їхала з Триесту, зійшов з розуму. Підчас коли всї, хто лиш міг, ратував ранених або й сам собі помагав, як міг, топник той не знаючи вже, що з ним дїє ся, стояв коло машини і заєдно єї чистив, не зважаючи на то, що дїє ся довкола него — чистив і чистив.

В дивній ситуациї знайшов ся один пасажир, котрому на щастє не стало ся більше нічого, лиш що єму лице трохи подерло. Він в однім купе II. кляси замість положити ся на лавку, виліз на сїтку на горі, призначену на річи і там спав. Підчас катастрофи так якось ваґон розбило, що сїтка з противного боку нагнула ся на него і він знайшов ся тепер мов в лапцї, з котрої не міг видобути ся. Між першими, що давали поміч нещасливим, був і намістник Триесту кн. Гогенльоге. Коли він побачив того пасажира замкненого в сїтках, спитав его, яким він способом там дістав ся, а зловлений відповів на то з повним гумором: „Я, Ексцеленцие, турист, що лазить по горах; коли їду, то вилажу завсїгди до сїтки, бо я певний, що мене там нїхто не рушить“.

Дирекция зелїзниць державних в Віллях оголосила спис осіб погибших підчас катастрофи. Погиб якийсь шинкар з горішної Австриї, асистент і офіциянт почтовий з Відня, машиніст і кондуктор поспішного поїзду з Венециї, якась жінка і якийсь мужчина незвістного імени. Тяжко ранених було 10, легко 19.

— **Старинний хрест.** В домі о. декана Селезінки в Янчинї, перемишляньского повіту, находить ся ручний дерев'яний хрест, який небавом буде мати 600 лїт віку. Найдено єго случайно, на горищи старого парохіяльного дому, покритого стріхою. Різьби на тім трираменнім хрестї зберігли ся зовсім добре; якийсь побожний несправний різьбар повирізував на нім по обох сторонах крім Розпятого ще майже всїх сьвятих, яких в особливший спосіб почитає наш нарід, отже й Матїр Божу з дитятком Ісусом на руках, і сьв. о. Николая, і сьв. Івана з єго материю, а надто цїлу сцену Богоявленя. Рік можна відчитати зовсім докладно. Мішає тут лише буква Б, але чи не переміняв єї малограмотний різьбар з цифрою К. Таким чином був би се рік 1425. Різьби дуже примітивні, але саме тим для нашої давної сницерскої штуки вельми характеристичні. Особи є вирізані на тлї народної орнаментики. Отець Селезінка має намір подарувати сей цінний антик Церковному музеєви у Львові. — При сій нагодї треба згадати, що при будові нового дому парохіяльного в Янчинї розкопано давну могилу, переповнену зовсім струпішілими людскими черепами і кістками. Череп лежав при черепі, слїдів яких-небудь предметів анї домовин не знайдено нїяких. Добуті кости поховано на иншім місци, але богато ще з них білїє ся в стінї стятого горба.

Телєґрами.

Відень 22 вересня. Нинїшна Wiener Ztg. оголошує патент цїсарский скликуючий сойми: моравский на 28 с. м., ческий на 30 с. м., дальматиньский на 3 жовтня, Країни, Горициї, Ґрадиски і Істриї на 5 жовтня, Тиролю на 14 жовтня.

Монахів 22 вересня. Цїсар Вільгельм прибув нинї рано і поїхав в дальшу дорогу до Сіґмарінґен.

Одєса 22 вересня. Розвязано тут німецке товариство просьвітне на полудневу Росию.

Будапешт 22 вересня. На східнім двірци занедужав якийсь робітник серед підозріних проявів холєри. Дворец десінфекціоновано. У 3 осіб, котрі тут приїхали, стверджено також прояви підозріної хороби.

Петербург 22 вересня. „Реч“ доносить: Членів міскої управи Корнилова, інжинїра Міллєра і Тройницкого, котрі з Каменця подільского виїхали до Черновець арештували власти російскі під закидом шпіґуньства.

Петербург 22 вересня. „Нов. Время“ доносить: У арештованих в Москві під закидом шпіґуньства німецких офіцирів знайдено мапи і пляни. Офіцирів тих пущено на волю, бо маневри під Москвою не були тайні і брали в них участь також войскові аташе чужих держав. Також і в документах, знайдених при німецких офіцирах, не було нічого тайного.

Курс львівский.

Дня 21-го вересня 1910.		Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .		685·—	602·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		458·—	465·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . .		552·—	557·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		567·—	575·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .		109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^{1}/_{2}$ прц. . .		99·—	99·70
$4^{1}/_{2}$% листи заст. Банку краєв. .		99·70	100·40
4% листи застав. Банку краєв. .		94·30	95·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .		96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^{1}/_{2}$ лїт.		95·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		92·80	93·50
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі		97·80	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$% . .		99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.		92·80	93·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .		92·—	92·70
„ м. Львова 4% по 200 К .		93·—	93·70
IV. Льоси.			
Міста Кракова		100·—	120·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденский	63·25	67·25
Угорскі черв. хреста		38·50	42·50
Італіянь. черв. хр. 25 фр.		—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .		73·—	79·—
Базиліка 10 К		28·75	32·75
Йошіф 4 К		8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.		9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·36	11·48
Рубель паперовий		2·53	2·54
100 марок німецких		117·40	117·80
Доляр американьский		4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Старі штучні ЗУБИ купує гандель коралів

ПЕШЕСА

ЛЬВІВ, ул. Боімів 28.

Спродати найлучше **Спориш** за готівку (за післяплатою)

у ДАВИДА РАЙСА в БОЛЕХОВІ.

10 прц. провізиї одержить кождий збираючий Спориш, кромі ціни по 2 К за 1 кільоґрам, отже за післяплатою дістанете за кождий netto кільо 2 К 20 сот. Пишіть по руски перед висланем.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Ренивеґ ч. 38



поручає

богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Дахівки цементові

виробляє ся найліпше і найдешевше лише на патентованій машині дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляє ся раціонально на патентованій машині „Фенікс“, а пат. форми дра Ґаспарого до виробу бетонових рур і узнані в сьвіті за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ

до зужиткованя піску доставляє специяльна фабрика

Др. Ґаспарий і С-ка. в Markranstaedt.

Заступництво для Галичини:

Цементовий Промисл, Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цінник Нр. 126.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелізниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.